

1862—1872

10. БОГДАНЕ, МОЙ МИЛИ СИНЕ

Богдане, мой мили сине,
Що ти сърдчице строши,
Чакъ дотамъ да ти изстине
Всичко, що ни весели?

Нѣщо ли ти се случило,
Та умисленъ тѣй стоишъ?
Ил' стрела на либе мило
Порази те, та тжжишъ?

— Нищо, нищо, майко мила,
Нищо не ми се случи,
Мисълъ въ мене се вселила
И главата ми ечи!

11. ИЗЯСНИЛО СЕ НЕБЕТО

Изяснило се небето,
Приятното слънце огрѣ
И златни лжчи по полето
Съсъ щедра дѣсница разлѣ.

Природата се съживила,
И весела всичката тварь,
Въ сърдцето си е оградила
За божията слава олтаръ.